

بخوانید: متی ۱۶: ۱۳-۲۳

دیگر، هر چقدر هم که آن شخص خوب باشد. (اعمال رسولان ۴: ۱۲ و اول قرنیتیان ۳: ۱۱ را بخوانید)

۲. بنای کلیسا

«من بنا خواهم کرد»

عیسی نگفت که من کلیسای خود را ساخته ام. در زمانی که سخن می گفت، کلیسا مربوط به آینده بود. کلیسا شروع به بنا می شد تنها زمانی که سه واقعه اتفاق می افتاد:

الف. مرگ عیسی مسیح وسیله ای بود که به موجب آن گناهان کسانی که می خواستند کلیسا را بنا کنند برداشته می شد. «مسیح نیز کلیسا را دوست داشت و خود را برای آن ارزانی داشت» (افسیسیان ۵: ۲۵)

ب. قیام عیسی مسیح که به موجب آن او قدرت یافت تا زندگی ابدی را به تمامی کسانی بدهد که به او ایمان دارند. (افسیسیان ۱: ۱۹-۲۳)

پ. آمدن روح القدس پس از بازگشت عیسی مسیح به آسمان. روح القدس کاری ضروری دارد تا باعث شود مردم به انجیل ایمان بیاورند و از این رو اعضای کلیسای مسیح بشوند. (یوحنا ۱۶: ۷-۱۱) درس بعدی بیشتر با این قضیه سر و کار دارد.

۳. جدایی کلیسا

«من کلیسایم را بنا خواهم کرد»

یادآوری این مطلب مفید خواهد بود تا بدانیم که کلیسا در کتاب مقدس یعنی جماعت خوانده شده. کلیسا به مردم اشاره می کند نه به ساختمانی که آنان در آن جمع می شوند. بنابراین زمانی که عیسی مسیح درباره کلیسای من سخن می گوید، او به تمامی کسانی اشاره می کند که به او پس از وقایعی که در بالا اشاره شد ایمان می آورند. هر سنگی برای او بسیار عزیز و ارزشمند است، چرا که او بهای گزافی را برای خرید آن پرداخت! هر یک بطریقی خاص به او تعلق دارند، که فرا خوانده شده اند یا از دنیای گناهکار جدا گشته اند.

۴. حفاظ کلیسا

«دروازه های جهنم نمی تواند بر ضد او مسلط شوند».

بدین معنی که هیچ نیرویی از قبیل شیطان یا مرگ قدرت ندارد تا در کامل کردن کلیسای او وقفه ای ایجاد کند. بخاطر این که او پسر خداست، او اقتدار و قوت دارد تا آنچه را که برنامه ریزی کرده به اتمام برساند. در طی قرون، مسیحیان مورد جفا و آزار قرار گرفته و حتی شهید شدند ولی کلیسای مسیح، پسر خدای زنده همچنان به پیش می رود و ترقی می کند!

آیه کلیدی:

متی ۱۶: ۱۸

«و من نیز تو را می گویم که تویی پطرس و بر این صخره کلیسای خود را بنا می کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت»

زندگی زمینی عیسی مسیح تقریباً به اتمام رسیده بود. برای مدت حدود سه سال او از مکانی به مکان دیگر رفته بود، موعظه می کرد، تعلیم می داد و شفا می داد. اینک سفر خود را از قیصریه فیلیپی از سرحدات شمالی به سوی اورشلیم آغاز کرده بود. بدقت توجه کنید که در آیه ۲۱ او گفته بود که چه اتفاقی خواهد افتاد، زمانی که به آنجا برسد.

پیش از سفر از حواریون خود درباره اینکه او چه کسی است سوال کرده بود. او سوالی کلی پرسید - انسانها درباره من که پسر انسان هستم چه می گویند؟ آنان جواب های متفاوتی دادند. (آیه ۱۴ را ببینید) سوال او با سوالات صریح تری ادامه یافت - فکر می کنید که من که هستم؟ پطرس پاسخ داد، تو مسیح هستی، پسر خدای زنده.

واضح است که عیسی پاسخ پطرس را پذیرفت که درست و دقیق بود. به هر حال او به پطرس یادآوری کرد که او این مطلب را با کمک هوش و خرد خود نیافته است. (گوشت و خون) این قضیه توسط خدای آسمان ها برای او آشکار شده است.

پس از اظهار قابل توجه پطرس بود که عیسی برای اولین بار در خصوص کلیسا سخن آغاز نمود. درک این نکته مهم است که تعلیم درباره کلیسا با منحصر به فرد بودن عیسی به عنوان مسیح، پسر خدای زنده بطور نزدیکی با هم مرتبط هستند. تنها این فرد شایستگی دارد تا در باره بنای «کلیسای من» سخن بگوید.

چهار نکته مهم قابل توجه است:

۱. شالوده کلیسا

«این صخره یا سنگ بزرگ»

این سنگ بزرگ به پطرس اشاره می کند. کلیسا بر پایه او بنا نشد. شالوده کلیسا شخص مسیح است، پسر خدای زنده، همانگونه که پطرس اعتراف کرد که مسیح است. مسیح تنها شالوده ایمن و بادوام است. پطرس خودش و همه رسولان دیگر در موعظه های خود بطور دائم به مردم ابرام ورزیدند تا بر عیسی مسیح توکل نمایند - و نه بر انسان

۱ با انشای خودتان بنویسید که عیسی گفت که وقتی به اورشلیم برسد چه اتفاقی خواهد افتاد.

۳

.....
.....

۲ الف. عیسی چه سوال کلی از حواریون خود در قیصریه فیلیپی پرسید؟

ب. چهار جوابی را که دادند بنویسید.

.....
.....
.....

پ. پطرس به سوال مولای خود چه جوابی داد؟

۴

.....
.....

۳ جواب درست یا غلط بنویسید:

- الف. برخی از مردم فکر کردند که عیسی همان یحیی تعمید دهنده است که دوباره زنده شده.
ب. عیسی، پطرس را بخاطر پاسخ احمقانه اش سرزنش کرد.
پ. بیانیه پطرس درباره این که عیسی کیست در نتیجه این بود که خدا به او آشکار کرده بود.
ت. عیسی مسیح گفت که پطرس شالوده کلیساست.
ث. اولین ذکر در خصوص کلیسا در متی باب ۱۶ یافت می شود.

۵

۴ توضیح دهید که کتاب مقدس چگونه کلمه کلیسا را بکار برده که اغلب از کاربرد هر روزه ما از این کلمه متفاوت است.

۳

.....
.....

۵ «دروازه های جهنم می توانند بر علیه آن چیره شوند»

- الف. کلمه «آن» به چه چیزی اشاره می کند؟
ب. چه کسی این کلمات را گفت؟
پ. معنی این کلمات چیست؟

۴

.....
.....

۶ جمله ای بنویسید و تا حدی که می توانید بطور واضح توضیح دهید که هنگامی که عیسی گفت «من کلیسایم را بنا می کنم» چه منظوری داشت؟

۳

.....
.....

۷ چرا واقعه مرگ و قیام عیسی مسیح ضروری بود، قبل از اینکه کلیسایش شکل بگیرد؟

۳

.....
.....

۲۵

بخوانید: اعمال رسولان ۱: ۷-۱۱ و ۲: ۱-۵

آیه کلیدی:

اول قرنیتان ۱۲: ۱۳

«زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم»

برای کلیسای مسیح، این روز، روزی فراموش ناشدنی بود! این شروع کلیسا و تولد آن بود. ایمان داریم که پولس سال ها بعد این واقعه را در هنگامه که آیه کلیدی را می نوشت در ذهن داشت. او به خوانندگان خود تعلیم می داد که نزول روح القدس تمامی افراد مسیحی را در یا بدنه متحد ساخته است، از این رو یک اتحاد روحانی ایجاد نمود. همه آنان به یکدیگر تعلق دارند، درست مانند همه اعضای بدن شما که به هم وصل شده است تا یک واحد زنده شکل بگیرد!

جماعتی که خیابان های اورشلیم را پر ساخته بود توضیح می خواستند! این حواریون عیسی چگونه توانستند بطور ناگهانی به زبانهای ناشناخته سخن گویند؟ چه اتفاقی برای آنان افتاده بود؟ شاید آنان بیش از حد شراب نوشیده بودند! (آیات ۱۲ و ۱۳ را بخوانید)

پطرس از این فرصت بهره جست تا با آنان صحبت کند. او بلافاصله اتهام مست بودن را انکار نمود و رفت تا آنچه را که اتفاق افتاده بود توضیح بدهد که محقق شدن نبوت یوئیل نبی عهد قدیم بود! او آنگاه درباره عیسی مسیح سخن گفت، که یهودیان او را مصلوب کرده بودند (درست هفت هفته پیش)، ولی خداوند او را از مرگ قیام داد. بحث کلی پطرس این بود که وقایعی که اتفاق افتاده بود اثباتی قاطع مبنی بر این بود عیسی همان کسی بود که ادعا کرده بود: مسیح، پسر خدا.

با شنیدن سخنان پطرس بسیاری عمیقاً مضطرب شدند.

«وقتی آنها این را شنیدند دلهایشان جریحه دار شد و از پطرس و سایر رسولان پرسیدند: «ای برادران، تکلیف ما چیست؟»

پطرس به ایشان گفت: «توبه کنید و هر یک از شما برای آمرزش گناهانتان به نام عیسی مسیح غسل تعمید بگیرید که روح القدس یعنی عطیه خدا را خواهید یافت» (اعمال ۲: ۳۷ و ۳۸)

بسیاری همانگونه که پطرس گفته بود عمل کردند! در آن روز کلیسا متولد شد - در حدود ۳۰۰۰ نفر به عیسی مسیح قیام کرده و جلال یافته ایمان آورده و روح القدس را یافتند و به کلیسای مسیح ملحق شدند.

عیسی مسیح درست همانگونه که گفته بود شروع به بنای کلیسا نمود. هر یک از ایمانداران تازه او مانند سنگ دیگری در ساختار روحانی بزرگ هستند که او آن را کلیسای من نامید. کار بنا ادامه یافت، از همان زمان تا زمان حاضر!

در درس ۱، تشریح کردیم که هنگامی که عیسی مسیح در ابتدا از کلیسای خود سخن گفت، درباره آینده می گفت. او گفت، «من کلیسای خود را بنا می کنم» (متی ۱۶: ۱۸). تنها پنجاه روز پس از مرگ او بود که وعده او محقق گردید. به وقایع آن روزها فکر کنید! بیاد آورید که پس از این که او از مرگ قیام کرد، در چندین موقعیت به حواریون خود ظاهر شد. در ابتدا برخی از آنان بسیار تردید داشتند ولی سرانجام همه آنان کاملاً از واقعیت قیام او متقاعد شدند. او به آنان فرمان داد تا «به تمامی جهان بروید و انجیل را برای هر مخلوقی موعظه کنید» (مرقس ۱۶: ۱۵) آنان پیش از عازم شدن برای انجام این وظیفه، باید در اورشلیم باقی می ماندند تا روح القدس بر آنان نازل شود.

چهل روز پس از قیام، عیسی مسیح به آسمان بازگشت و مطابق با گفته اش، صادق شد که روح القدس ده روز بعد بر آنان نازل گشت. در تقویم یهودی، و در ادوار اعیاد و جشنهای مذهبی، روز پنطیکاست وجود داشت که روح القدس در آن روز نازل شد. (هر سال پنطیکاست که به معنی پنجاهمین روز است، پنجاه روز پس از عید پسخ واقع می شد. در این سال خاص عیسی در روز پسخ مصلوب شد) از دیدگاه مسیحیان، روز پنطیکاست در اعمال باب ۲ بطور خاصی شرح داده شده است بخاطر این که در آن روز کلیسا شکل گرفت.

تجربه ای که پیروان عیسی مسیح که الحال عروج نموده است بسیار قابل توجه بود. تمامی خانه از صدایی پر شده بود همچون بادی وزنده. به علاوه، زبان هایی بود همچون آتش که ظاهر شد و بر هر یک از افراد در خانه قرار گرفت. این واقعه شگفت انگیز بود که آنان متوجه شدند که قادر به تکلم به زبان هایی شدند که سابقاً برای آنان ناشناخته بود. به واقع این حالت معجزه آسا بود که جلیلیان عامی می توانستند اعمال شگفت انگیز خدا را به زبانهایی که هرگز نخوانده اند اعلام نمایند. (اعمال رسولان ۲: ۱۱). همه این ها بخاطر روح القدس واقع شده بود - درست همانطور که عیسی قبل از رفتن وعده داده بود.

۱ وقایع را به ترتیبی که اتفاق افتادند مرتب کنید و در مقابل مربع ها از شماره ۱ تا ۷ بنویسید:

☐	عیسی مسیح دفن گردید.	☐	مصلوب شدن عیسی در اورشلیم واقع شد.
☐	کلیسا شکل گرفت.	☐	رسولان در اورشلیم منتظر ماندند.
☐	عیسی در روز سوم قیام کرد.	☐	پس از ۴۰ روز، معراج واقع شد.
		☐	روح القدس در روز پنطیکاست نازل شد.

۵

۲ باد و آتش هر دو اغلب در کتاب مقدس معرف روح القدس هستند. راه هایی را پیشنهاد کنید که باد نماد مناسبی برای روح القدس بوده است.

۳

۳ توضیح پطرس از واقعه روز پنطیکاست در اعمال رسولان ۲: ۳۶ به اوج خود رسید. آنرا با دقت بخوانید و بعد دو جمله با الف. انشای خود در این باره بنویسید که:

۴

یهودیان با عیسی چه کرده بودند.
ب. خداوند با او چه کرده بود.

۴ آیه ۳۷ اظهار می دارد که شنوندگان پطرس از شنیدن سخنان او مضطرب شده بودند.

۴

الف. معنی آن جمله چیست؟
ب. در پاسخ به سوال آنان، پطرس در آیه ۳۸ گفت تا چه کاری انجام دهند؟

۳

۵ چرا روز پنطیکاست که در اعمال رسولان باب ۲ شرح داده شد، روزی فراموش ناشدنی در تاریخ مسیحیان است؟

۶

۶ با کلمات خود بنویسید، در روز پنطیکاست وقتی که مسیحیان در بالاخانه ای در اورشلیم بودند چه اتفاقی افتاد.

۲۵

بخوانید: افسسیان ۵: ۲۲-۳۳ و اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۸

آیه کلیدی:

کولسیان ۱: ۱۸

«او سر و منشاء بدن یعنی کلیساست و نخستین کسی است که پس از مرگ زنده گردید تا تنها او در همه چیز مقام اول را داشته باشد»

۲. عیسی مسیح علاقه شدیدی به کلیسای خویش دارد، و بهای بزرگی برای آن پرداخت تا آن را اختیار کند. افسسیان ۵: ۲۵ به ما می گوید که «مسیح کلیسا را دوست داشت و خود را برای آن ارزانی نمود». بخاطر این که برای او بهای گزافی داشت، ما نیز باید اطمینان خاطر داشته باشیم که آنرا رها نخواهد ساخت! در عوض او «کلیسا را با تمام زیبایی اش پاک و بدون عیب و لکه و چین و چروک یا هر نقص دیگری به خودش تقدیم نماید» (افسسیان ۵: ۲۷)

۳. ارتباط نزدیک بین مسیح و کلیسایش نیز در عهد جدید تعلیم داده شده است هنگامی که در باره مسیح به عنوان «سر» و از کلیسا به عنوان «بدن او» سخن به میان می آورد. (افسسیان ۱: ۲۲ و ۲۳)، برای مثال، به ما می گوید که خدا به مسیح جایگاهی به عنوان «سر یا راس تمامی امور کلیسا داد که بدن اوست». همه ما می دانیم که بطور جسمی، سر (جایی است که مغز در آن قرار دارد) و کنترل حرکت بدن ما را در دست دارد. با استفاده از این تصویر زبانی، کتاب مقدس به ما درباره اقتدار و کنترلی که عیسی مسیح بر کلیسای خویش دارد، تعلیم می دهد. همچنین کولسیان ۱: ۱۸ را ببینید، جایی که پولس کلمات مشابهی را درباره عیسی مسیح و کلیسا بکار می برد - «او سر بدن می باشد».

گفتن این مطلب درست است که افکار خدا و برنامه های او همیشه از کلیسای کامل بوده است که چیزی کم ندارد. وقتی که عیسی مسیح دوباره بیاید، این هدف نائل خواهد گردید. وقتی که این کار واقع شود، آخرین سنگ به ساختار روحانی عظیم آن اضافه می گردد. مسیحیان مرده قیام خواهند کرد، زندگان متبدل خواهند گردید و کل بدن با خداوند برای همیشه کامل خواهد شد. اول تسالونیکیان ۴: ۱۳ - ۱۸ را فکورانه بخوانید. چه کلیسای باشکوهی ... مقدس و بی عیب و نقص! (افسسیان ۵: ۲۷)

بیائید قلبهای خویش را کنکاش کنیم! آیا ما به این کلیسای شگفت انگیز که مسیح آن را ساخته و برای آن زندگی خود را ارزانی نموده تعلق دارید؟ تنها با توبه از گناهانمان و پذیرش عیسی به عنوان منجی شخصی مان و خداوند می توانیم به آن پیوندیم. راه دیگری نیست!

کلیسا که در روز پنطیکاست به وجود آمد و همانگونه که در اعمال رسولان باب ۲ شرح داده شده است، تا به امروز به فعالیت خود ادامه می دهد و همچنان باقی است. البته تمامی اولین اعضای آن در همان زمان های قدیم مرده اند ولی خداوند همچنان به اعضای آن در سراسر جهان اضافه کرده است. هر زمان که فردی از گناه توبه کند و ایمان خود را بر عیسی مسیح بگذارد، آن شخص در کلیسای مسیح سنگ زنده ای می شود. (اول پطرس ۲: ۵ را بنویسید)

یک لحظه اندیشیدن شما را متقاعد خواهد نمود تا بفهمید که کلیسا هرگز بر روی زمین یکباره کامل نشده است. کلیسا همچنان در حال ساخت است. ما ایمان داریم که با این وجود کلیسا قریب به کامل شدن است! در تمامی قرون از اعمال رسولان باب ۲ به بعد، و در بُعد جهانی آن، کلیسا یک بنای معماری نیست بلکه تعداد بیشماری از مردمانی است که به عیسی مسیح تعلق دارند.

ما باید تلاش کنیم تا بفهمیم که این کلیسا متعلق به خداست! او آنرا برنامه ریزی کرده است و مالک آن است و اهداف بزرگی برای آن دارد و بطور حتم آن را به کمال خواهد رسانید. دقت کنید که چگونه کتاب مقدس اغلب این نکته را به طرق گوناگون تصریح می کند:

۱. عیسی مسیح گفت، من کلیسای خود را بنا می نمایم و ابوب جهنم بر آن استیلا نخواهند داشت. (متی ۱۶: ۱۸). بدین معنی که قدرت مرگ نمی تواند بر کلیسای مسیح غلبه یابد. افراد مسیحی می میرند ولی پیروزی مسیح بر مرگ، و قیام او زندگی ابدی را برای ما تضمین نموده است، بخاطر این که با او اتحاد دارند. (دوم تیموتائوس ۲: ۱۱)

درس ۳. خصوصیات و کامل شدن کلیسا

۱ کلیسایی که عیسی مسیح می سازد ساختار سنگی، چوبی و یا مصالح مشابه دیگر ندارد. بطور واضح شرح دهید که کلیسای او چیست.

۴

.....
.....
.....

۲ به دقت افسسیان ۵: ۲۲-۳۳ را بنویسید، آنگاه به نکات زیر پاسخ دهید:

الف. منظور از مسیح به عنوان سر چیست؟
ب. مسیح چگونه ثابت کرد که کلیسای خویش را دوست دارد؟
پ. مطابق با آیه ۲۷ در نهایت چه خواهد کرد؟
ت. برای چه کسی در کلیسای مسیح، در ارتباط با مسیح با کلیسایش، الگوی خاصی داده است؟
ث. این تعلیم برای امروز ما چه معنایی دارد؟

۵

.....
.....

۳ کلمات خالی را در جملات زیر بنویسید که بر اساس افسسیان ۱: ۲۲ و ۲۳ می باشد.

«این آیات به ما تعلیم می دهد که مسیح رفعت یافته و جلال یافته
می باشد و کلیسا او می باشد»

۲

.....

۴ از اول افسسیان باب ۴ استفاده کنید تا به سوال های زیر پاسخ دهید:

الف. وقتی که مسیح دوباره بیاید، چه اتفاقی برای ایماندارانی می افتد که در او مرده بودند؟

ب. برای مسیحیانی که در آن زمان زنده بودند چه اتفاقی می افتد؟
پ. ملاقات با خداوند کی واقع می شود؟

۵

.....
.....

ت. چرا این واقعه اغلب به عنوان «ربایش» نامیده می شود؟ (نشانی: از کتاب فرهنگ لغات استفاده کنید)

ث. در آیه ۱ کدام کلمه نشان می دهد که سر و بدن هرگز از هم جدا نخواهند بود؟

.....

۵ در خصوص مسیح و کلیسای او، عبارات سر و بدن چه ایده ای را منتقل می کنند؟

.....
.....
.....

۴

.....

۶ تا جایی که ممکن است بطور شفاف بنویسید که چگونه یک فرد می تواند عضو کلیسای مسیح بشود.

.....
.....
.....

۵

.....

۲۵

.....

درس ۴. فعالیت های کلیسا و خصوصیات شخصی اعضای آن

بخوانید: اعمال رسولان ۲: ۴۱-۴۷؛ ۴: ۳۲-۳۷؛ ۱۱: ۲۷-۳۰

۵. زمان های دعا، از ممارست های دیگر کلیسای قرن اول بود. مسیحیان بطور خصوصی دعا می کردند ولی در اعمال رسولان دعاهای جمعی کلیسا تأکید شده است (اعمال رسولان ۱۲: ۵ و ۱۲ را بخوانید)

ما ایمان داریم که این ممارست ها تنها شروع آنچه که عصر کلیسا گفته می شود بود. آنان مسیحیانی بودند که در پی هم می آمدند و باید ادامه می یافتند تا این که عیسی مسیح بازگردد. برای هر یک از ما، مسئولیت این است که اطمینان حاصل کنیم تا با هم ایمانان که این ممارست ها را ارزش می دهند رابطه داشته باشیم. کلیسایی که این خصوصیات را از خود نشان ندهد بر اساس الگوی عهد جدید کلیسای واقعی نیست. اگر مشتاق باشیم تا از نظر روحانی رشد کنیم بایستی تلاش کنیم تا چنین کلیسایی را بیابیم و بعد نسبت به آن تعهد کامل داشته باشیم.

اعمال رسولان نیز به ما نشان می دهد که چه نوع مردمی در زمره اعضای کلیسای مسیح بوده اند. به این خصوصیات توجه کنید:

۱. آنان مردمی شاد و شاکر بودند (اعمال رسولان ۲: ۴۶ و ۴۷ را بخوانید) ایمان آنان راکد و کسل کننده نبود! در عوض اصیل و پویا بود!
۲. آنان به عنوان یک روح بزرگ اتحاد نشان گذاری شده بودند. اتحاد آنان برای همه عیان بود. متأسفانه در حالی که زمان می گذشت، شیطان به توفیق رسید و تقسیمات زیادی حادث کرد.
۳. آنان فی الواقع نسبت به هم دلسوز بوده و از هم مراقبت می کردند و با اشتیاق به نیازمندان کمک می کردند و با هم قسمت می کردند. (اعمال رسولان ۲: ۴۴ و ۴۵ و ۴: ۳۲، ۳۴ و ۳۵)
۴. آنان از صحبت کردن در باره خداوند و منجی خود با همسایگان و دوستان خود نگرانی نداشتند. «آنان کلام خدا را با شجاعت بر زبان می آوردند» (اعمال رسولان ۴: ۳۱) در واقع برای آنان سخت بود تا خبر خوش را در میان نگذارند! حتی زمانی که رهبران مذهبی یهود که مسیح بودن عیسی را انکار کردند، شروع به آزار و جفای آنان کردند ولی مسیحیان رشادت و شجاعت عظیمی از خود نشان دادند. (اعمال رسولان ۵: ۴۱ را بخوانید)

مجدداً ما به چالش افتاده ایم! آیا نشانه های راستین عضویت کلیسای مسیح در ما دیده می شود؟ آیا ما اصالتاً می خواهیم تا از عیسی مسیح تبعیت کنیم؟ آیا زندگی ما محبت و نگرانی را برای دیگران نشان می دهد؟ آیا تلاش می کنیم تا خبر خوش عیسی مسیح را با دیگران به شراکت بگذاریم؟ برای همه ما مهم است تا اطمینان یابیم که ما متعلق به سازمان های بشر بنیاد نیستیم بلکه به واقعیت بزرگ روحانی که عیسی مسیح از آن سخن به میان می آورد - «من کلیسای خود را بنا می کنم»

آیه کلیدی:

اعمال رسولان ۲: ۴۲

«آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می گذرانیدند»

در این درس به ایام قدیم کلیسای اولیه باز می گردیم. وظیفه ما یافتن پاسخ هایی برای چنین سوالاتی است: اعضای بنیادین به چه چیزی اعتقاد داشتند؟ آنان چه مردمی بودند؟ آیا قصد خدا این بوده تا اعمال و فعالیت های مسیحیان اولیه باید ادامه یابد تا این که کلیسا به کمال برسد؟

خواندن اعمال رسولان باب ۲ به ما کمک می کند تا بفهمیم که کدام اعتقادات و اعمال برای مسیحیانی که در شروع کلیسا می زیسته اند مهم بوده است:

۱. آنان به مجرد ایمان به عیسی مسیح تعمید می گرفتند. یعنی آنان یک آن در آب فرو می رفتند. این نمادی از پایان زندگی سابق آنان است: آنان اینک باید موافق و در جهت تعالیم عیسی مسیح زندگی کنند.

۲. «آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می گذرانیدند» (اعمال رسولان ۲: ۴۲) رسولان سابقاً حواریون عیسی بوده اند. در طی زندگی او، آنان از او فرا می گرفتند و حال معلمینی برای مسیحیان جدید بودند. آنچه که رسولان تعلیم می دادند برای ایمانداران پر ثمر بود و به عنوان چیزی قابل اطمینان پذیرفته شده بود. این آن چیزی بود که توسط رسولان همواره ادامه می یافت و معنی آن دکترین یا اصول تعلیم اعتقادی نام دارد. اصول تعلیمی رسولان بعدها با رساله ها که بخش بزرگی از عهد جدید هستند کامل شد و اساس و اصل تعلیمی برای کلیسا شد.

۳. آنان بطور منظم یکدیگر را ملاقات می کردند و در معاشرت با هم شادی و تشویق بیشتری می یافتند. این همچنان برنامه خداست که اعضای کلیسای مسیح هر جا که ممکن باشد باید با هم بطور منظم ملاقات کنند (عبرانیان ۱۰: ۲۵ را بخوانید)

۴. «پاره کردن نان» برای آنان در اوج اهمیت بود. (اعمال رسولان ۲: ۴۲) این کار اشاره به شام خداوند داشت که در آن نان و شراب به عنوان نمادی از بدن و خون عیسی مسیح بود. آنان این کار را انجام دادند بخاطر این که او این کار را خواسته بود (اول قرنیتیان ۱۱: ۲۳-۲۶ را بخوانید)

درس ۴. فعالیت های کلیسا و خصوصیات شخصی اعضای آن

الف. مطابق با اعمال رسولان ۲: ۴۱، اولین گام برای مسیحیان جدید چیست؟

۱

.....
.....

ب. مسیحیان به چه روشی تعمید می گرفتند؟ (اعمال رسولان ۸: ۳۶-۳۹ را بخوانید که به شما کمک می کند)

.....
.....

پ. معنی یا اهمیت خاص تعمید مسیحی چیست؟

.....
.....

۴

اولین اعضای کلیسا «با پایداری اصول تعلیمی رسولان را ادامه دادند» (اعمال رسولان ۲: ۴۲)

۱. با انشای خود بنویسید که مطلب بالا به چه معنی است.

.....
.....

۲. امروزه چگونه می توانیم با پایداری و استقامت به ایمان خود ادامه بدهیم؟

.....
.....

۴

اول قرنهای ۱۱: ۲۳-۲۶ را بخوانید، آنگاه سوالات زیر را پاسخ بدهید:

۱. عیسی مسیح چه زمانی به شاگردان خود درباره شام خداوند رهنمود داد؟

.....
.....

۲. او درباره نان چه گفت؟

.....
.....

۳. او درباره جام شراب چه گفت؟

.....
.....

۴. به کسی که می گوید تکه کردن نان یا همان شام خداوند فقط برای اولین اعضای کلیسای مسیح بود چه پاسخی می دهید؟

.....
.....

۴

الف. مثال دیگری بیاورید که چگونه اولین مسیحیان محبت و دلسوزی خود را به مسیحیان هم کیش خود نشان می دادند که فقیر و نیازمند بودند.

.....
.....

ب. یادداشتی درباره نمونه ای از چنین کردارهایی از زمان حاضر بنویسید.

.....
.....

۴

امروز مسیحیان چنان منقسم شده اند که برای یک جوان ایماندار ساده نیست تا بدانند که به کدام کلیسا بپیوندند. چه اندرزی برای چنین فردی مفید خواهد بود؟

.....
.....

۵

به یک جوان مسیحی منافی را از معاشرت داشتن با مسیحیان دیگر پیشنهاد کنید.

.....
.....

۴

۲۵

۱۰۰

جمع نمرات برای این درس